

★ TA QUANG KHÔI

- 38 -

CHƯƠNG 4

15 Tu bò

CHƯƠNG 5

Sáng hôm sau Hằng leó về Saigon trước. Nàng dậy rất sớm và thưa dậy với cô gái phòng không ghiệm tiếng đồng chốn có thể thưa được với cô gái phòng không. Lương ở phòng bên cạnh. Rồi nàng rón rén rách vải lụa mỏng ra, và Nàng hành toàn kiệu phông rất thanh sô so cho xe chay với tốc độ không thường. Nàng có cảm tưởng rằng chay trên xe. Mái chính là lái xe chay trên Lương, hay đường xe, nàng chay trên ay và ngồi có thổi xèo. Bé bết lúc nà, nàng còn nói là Vũng Tàu thời mới hai ngày nay. Đến qua, nàng đã phải cẩn thận để làm ngay trước những lời van xin của Lương. Sau bữa cơm tối ào ngày ở quán người hàn bén. Lương đã nhiều lần định hỏi nàng nữa nhưng nàng quyết liệt chống đối. Rồi khi về khách sạn, nàng thua trái của phòng minh lại, nhất định không mua cho hàn vào. Cứ chia lán cho gian phòng, nhưng nàng không trả tiền hàn. Nàng bùi rǎm và nhường bộ thiệp hàn mìn sô iai hàn và cũng. Đến mà nàng không hàn mìn là cái tên truy cập ngoài kia. Nàng gác. Anh đến với mọi cô dề được gặp nhau, nhưng không có ai. Ngày sáng hôm sau sẽ giải quyết. Anh ta ý là: "Hàng ngày, nàng đánh chịu. Ngày tự biết anh lầm. Nhang cho sau này, nàng sẽ không mập mạp mè mẫn". Phút Tuy nồng chay ughe cát têng người gọi tên anh khai lòn. Nàng vội cho xe ép vào lò ròi nhoi vào quang chiếu hàn. Nàng hét: "Nàng là Mai đang vừa chay vừa vắng nàng. Nàng nghe nhân trước, sự xuất hiện của em gái. Nàng vội múa xe, bước xuống.

CƠN NÓA

ĐỘI ĐỘT

★ LÊ XUYÊN

Phàn 1

- 54 -

Phàn 2

Don dài ngực ra sau lưng :

— Coi chừng ta !

Bé bết ta tuy nô, nêu so :

— Không sao đâu. Cố hòng rào và cùa sít khóa chặt

đang hoảng.

Don vẫn sogn :

— Coi chừng nó nhảy qua nô đùa ta ! Sao tại thấy nó

chỗ chém thấy ghê quá !

Nhảy soi.

— Chó iây ba tí !

— I lòng. Là gióng ché gi đó... Duyệt bì mày ! Mua bò

cái mày ta, không nhò. Mắc tên lâm nghe mày ! Mua bò

cái mày ta, không chép ngán một con.

Don rờ :

— Chó gi mèi đâm tên why ?

— Bé bết là người ta chay cho. Mấy thứ này quỷ lâm-

máy mìn đóng mìn con do máy.

— Bé bết là tên này nèi cầm cả sau nà ! Chó thi tết

thiệt nà em cùi gi mặc qua ! Túi tết cùi mang ta, đây là

dạo cung chay ta, đâm tên lâm ta chay chèo.

Bé bết bài hát :

— Mua mày tết mèi tết lò gi ! Cho mày bắt thêm

tùi nà ngày éo ài tết mày lý thi hò. Ông bà gõi bà... Rồi

lần lấp đầu nà nèi di chòi và súng tết ta chay tên tôi phai dài

nà di dài tết nà.

Don không sao bắt bình :

— Chó chè hò ông một mìn sao mà hồn hả nó quâ

vợ ta.

— Dòng nói vậy người ta cười.

— Cười cái gì ? Chó là chó.

— Dòng chèo nhà khóc.

— Rồi tết em nhặt chung chay ? Mả không được đầu

ta ! Chó này đã qua rồi nó thấy ta là nô rôi làn sao tu

vì đây là tết. Ông bà này nèi đám xé xác ta.

— Ông bà là tết.

— Hết mìn. Bé bết gi nghe cái đó.

Hết mìn. Bé bết làm. Bé bết gi nghe cái đó.

chó sùi mìn trong nhà khóc cói chay ta hót. Ông bà... nghe

không có mìn.

Vừa hót đà, ài cùi gié từ trong chay ra, là duôn chó.

Don tháp gõng hòi hòi tai chí.

— Ài đùa ta ! Bé bết gi đi bay.

Bé bết chèo luật :

— Bé bết mìn. Chéc đày là con nhò ô mèi.

Cô gái mìn lai cùi thò láp hòi ra :

— Dạ thưa bé bết ài ?

CƠN NÓA

— 137 —
— Tôi mìn dám trách ai chỉ trách ông trời thôi ! Để không cho thương nhau thì thôi, khi đã cho thương nhau rồi đừng để xa nhau, mìn chỉ tội nghiệp lắm !

Chó hỏi :

— Rằng yêng hiết là xé nhau yêng dà xé người ta chay hay người ta dà xé nhau chay mà yêng nòi rùa ?

Ngoi đáp :

— Tôi sợ là rồng dà nàu lui mìn trước ché báy chừ tu với người ta có lèo mìn muôn xé nhau đâu O Ché !

Rồi thi thoảng dùng trách người vật và còng dừng lo ché mìn chay đèn mìn hay đèn để chử chí mà lò với ngay Ngoi đáp :

O Ché rùi :

— Cái chúng giò, cùa vang và đẹp nữa, rùa lui mìn

chết !

O Ché rùi :

— Cái omà yêng thương, con nhà giò à !

Ngoi đáp :

— Ché chúng giò, cùa vang và đẹp nữa, rùa lui mìn

chết !

O Ché rùi :

— Cùa tìn Ngoi rùi vì chuyện phai lòi rồi O omà ! Người ta

đóng lòi như mìn, O mìn xinh, O mìn đẹp dù mìn dae, hộ đổi

mìn gá. Như rùa lui mìn lo...

O Mìn hỏi :

— Cái omà yêng thương, con nhà giò à !

Ngoi đáp :

— Ché chúng giò, cùa vang và đẹp nữa, rùa lui mìn

chết !

O Ché rùi :

— Cùa tìn Ngoi rùi lài vèn cuon :

— Nhau rùi lài vèn cuon :

